

РЕШЕНИЕ

№ Ц-23

от 29.06.2021 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 29.06.2021 г., след като разгледа Решение № 4351 от 05.04.2021 г. на Върховния административен съд (ВАС), по адм. дело № 10479 от 2020 г., с което се оставя в сила Решение № 4560 от 11.08.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 62 състав, по адм. дело № 8644 от 2019 г., с което е отменено Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 11, и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените от ВАС указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2019 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ на дружества от сектор „Топлоенергетика“. По т. 11 от посоченото Решение Комисията е утвърдила на „Топлофикация Русе“ АД, цени на електрическата и топлинната енергия, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 204,77 лв./MWh, премия по чл. 33, ал. 3 от Закона за енергетиката (ЗЕ) – 114,28 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 85,91 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 132,92 лв./MWh, при ценообразуващи елементи на цените: необходими годишни приходи – 78 590 хил. лв., в т. ч.: разходи – 75 674 хил. лв., от които условно-постоянни – 17 650 хил. лв. и променливи – 58 024 хил. лв., регулаторна база на активите – 40 609 хил. лв., норма на възвръщаемост – 7,18%; количество електрическа енергия - 252 302 MWh, в т. ч.: от високоефективно комбинирано производство – 233 000 MWh и от некомбинирано производство – 19 302 MWh; количество топлинна енергия с топлоносител водна пара – 43 638 MWh и количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 276 006 MWh.

По жалба на „Топлофикация Русе“ АД, с влязло в сила Решение № 4560 от 11.08.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 62 състав по адм. дело № 8644 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 4351 от 05.04.2021 г. на Върховния административен съд по административно дело № 10 479 от 2020 г., се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., в частта му по т. 11, и се връща преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

ВАС е приел решението на първоинстанционния съд за правилно като краен резултат, но част от мотивите му не са споделени от касационната инстанция и са коригирани, във връзка с указанията, които Комисията следва да спазва при новото произнасяне.

Според касационната инстанция, следва заедно да се разгледат **разходите за въглеродни емисии и разходите, породени от изменение на горивния микс**, доколкото двата типа разходи в случая са донякъде свързани, което не е отчетено от първоинстанционния съд. ВАС споделя доводите на КЕВР и на АССГ, че съгласно чл. 8, ал. 4 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ) регулаторният орган утвърждава не фактически, а прогнозен размер на

разходите, свързани с лицензионната дейност. Това налага извод, че разходите за въглеродни емисии се включват в цените за периода, за който са относими, на база прогноза. В оспореното решение на КЕВР, в рамките на общ подход, Комисията е изложила съображения относно количествата емисии въглероден диоксид за производство на електрическа енергия, като е посочила, че те са в съответствие с Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ), т. 20.11 и т. 20.12 и че разходите за закупуването им се определят като реално необходимите количества за периода са умножени по обновената цена на емисиите. В т. 20.11 е посочено, че за енергийните предприятия с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, количествата емисии въглероден диоксид за производство на електрическа енергия, се определят като верифицираните емисии се умножат с коефициент за разпределение на разходите в производството, изчислен в справка № 6. За дружества, за които са предвидени безплатни квоти, във връзка с модернизацията на подходите за производство на електрическа енергия по чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО (изменена с Директива 2009/29/ЕО), същите се приспадат от количества емисии въглероден диоксид за производството на електрическа енергия. Разходите за закупуване на емисии въглероден диоксид, се определят въз основа на верифицираните количества емисии въглероден диоксид за производството на електрическа енергия и икономически обоснована цена на емисиите. В т. 20.12. е предвидено, че разходите за закупуването на емисии въглероден диоксид за топлинна енергия, се определят като от верифицираните количества емисии въглероден диоксид за производство на топлинна енергия се приспадат безплатните квоти за битови клиенти, предвидени във връзка с чл. 10а от Директива 2003/87/ЕО (изменена с Директива 2009/29/ЕО) и икономически обоснована цена на емисиите. За целите на ценообразуването е приета цена на квотите в размер на 25 евро/t, като в решението на КЕВР е изложена подробна обосновка как е определена цената. Разходите за въглеродни емисии са изчислени за количество 164 671 тона, след приспадане на безплатните квоти, като спорът касае това количество, определената цена и отказа на КЕВР да включи в прогнозната цена разходи за минали периоди. ВАС приема за неправилни изводите на АССГ, че в прогнозните разходи е следвало да бъдат включени и разходи за минали периоди, по-конкретно разходите за емисии за календарната 2018 г. и за първата половина на 2019 г. В тази връзка ВАС посочва, че при утвърждаване на цените по прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, Комисията не може да овъзмездява действителни разходи за минали периоди. Действително, отбелязва ВАС, при изчисляване на разходите се използва фактически подход, съгласно чл. 15.1 от Указания-НВ, като се вземат предвид отчетените показатели на регулираните дружества през предходния ценови период, но тези отчетени показатели имат статистическа и базова стойност, въз основа на която се определят показателите за бъдещ период. Освен това, ВАС посочва, че съгласно чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ и чл. 11, ал. 4 от Наредба № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), Комисията утвърждава прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като преценява тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства. Именно този прогнозен размер на разходите се включва във формулите, по които се утвърждават необходимите годишни приходи за съответната дейност по лицензията, както е предвидено съответно в чл. 7 от НРЦТЕ и чл. 10 от НРЦЕЕ, а не и действително извършени разходи за минал период. Освен това, ВАС посочва, че следва да се отбележи, че икономическите интереси на регулираните енергийни предприятия са защитени по силата на множество предвидени в закона механизми, така че да се гарантира възстановяването на икономически обоснованите разходи за дейността им, по специално механизмите по чл. 33 - 35 от ЗЕ и възможността за преразглеждане на цените по време на регулативните периоди. В тази връзка касационната инстанция отбелязва, че без да е извършен анализ за приложението на всички тези механизми, АССГ необосновано, въз основа на единствен показател за извършени разходи за минал период е стигнал до извод за незаконосъобразност на административния акт в разглежданата част. Не на последно място, дори да се докаже, че нито прогнозните цени, нито съществуващите компенсаторни

механизми покриват конкретния разход, в този случай той би формирал загуба, за обезщетяването на която би бил приложим общият исков ред.

ВАС приема, че при връщане на преписката за ново произнасяне, при което следва математически точно да бъдат приспаднати полагаемите се на дружеството безплатни квоти и на база на тези изчисления да бъде определен прогнозният разход за въглеродни емисии.

Извън констатираните по-горе погрешни изчисления, ВАС отбелязва, че причината, поради която КЕВР коригира прогнозното количество квоти за емитиране се дължи основно на обстоятелството, че е извършена корекция на горивния микс. Заявеното за купуване количество природен газ е коригирано, като от заявени 54 347 kNm³ са одобрени едва 950 kNm³. При останалите горива са признати малко по-големи количества въглища и малко по-големи количества мазут, което не се отразява съществено на прогнозните въглеродни емисии, но прогнозното количество емисии от природен газ е чувствително намалено. Касационната инстанция споделя извода на АССГ, че в решението на КЕВР липсват мотиви за съображенията, поради които не е признато завишаването на необходимите количества природен газ в горивния микс, с което е свързано и необоснованото намаляване на разходи за природен газ, съответно необоснованото намаляване на разходи за въглеродни емисии във връзка с природния газ. ВАС посочва, че възражението на дружеството в тази насока е разгледано в три изречения, като е прието, че основното гориво на предприятието е въглища, а рязкото увеличение на природния газ не е обосновано от изложените аргументи за предстоящи ремонти на въглищните котли. Съдът посочва, че дори и в рамките на предоставената му компетентност да оценява икономическата и техническа целесъобразност на заявленията на енергийните дружества, с цел формиране на стойността на показателите, които следва да залегнат при изчисление на регулираната цена, административният орган е длъжен да изложи съображения защо счита съответните предложения за необосновани от икономическа или техническа гледна точка. Административният орган дължи пълно мотивиране на издаваните от него административни актове, свързани с ценово регулиране, включително детайлно обсъждане на възраженията, постъпили от заявителите в хода на административното производство.

В съдебното решение на касационната инстанция се излагат подробни съображения по отношение на Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), и конкретно разпоредбите на чл. 10а и чл. 10в от същата. В тази връзка ВАС посочва, че имайки предвид целите на директивата и принципното положение, че разпределянето на безплатни квоти за емисии има характер на временна мярка, топлофикационните дружества следва да се стремят към по-нататъшно намаляване на емисиите на парникови газове, така че да се достигне до нивата на намаление, които се считат за необходими от научна гледна точка за предотвратяване на опасно изменение на климата, както и да се снижат разходите за закупуване на квоти на търг. Икономическата логика, както се вижда и от съображенията на директивата, предполага, че енергийните дружества ще се водят от икономическия интерес да снижат тези разходи, което ще доведе и до стремежа за излъчване на по-малко емисии. В условията на регулиран пазар обаче и при метод на ценово регулиране „норма на възвръщаемост“ възниква резонният въпрос съществува ли посоченият икономически интерес за енергийните дружества, ако им е гарантирано, че всичките им разходи за квоти, купувани на търг, ще бъдат включени в регулираните цени. Съдът сочи, че по този въпрос, КЕВР не е взела становище в оспореното решение. Впрочем ВАС отбелязва, че в експертното заключение е посочено, че заявеното от дружеството количество 327 405 тона въглероден двуокис е изчислено по верифицирана методика за изчисление на емисиите на база заявеното прогнозно гориво. Одобреното количество, за което са изчислени разходите за закупуване, е 250 317 тона (преди приспадане на безплатните квоти). При справка с публично достъпния верифициран доклад на годишните емисии на дружеството за 2019 г. на интернет страницата на Изпълнителна агенция по околната среда е видно, че верифицираните емисии за тази година са общо 182 341 тона; за 2018 г. количеството е съответно 248 927 тона. При тези данни,

действително според ВАС се поражда въпросът на какво се дължи чувствителното увеличаване на заявеното количество емисии пред КЕВР за прогнозния период 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г. и защо, въпреки монтирането на нискоемисионна уредба и увеличаване на количеството природен газ, което е с по-нисък емисионен фактор от въглищата, се повишава количеството на очакваните въглеродни емисии. По този въпрос обаче, ВАС посочва че в решението на КЕВР не се съдържат мотиви. В настоящия казус спорът касае намаляване на квотите като следствие от изменението на горивния микс. Дружеството е заявило изрично намерение да ползва „по-екологично“ гориво – природен газ, от което по-принцип се отделят по-ниски въглеродни емисии, в сравнение с въглищата. Това намерение е свързано с намерението за ремонт на един от въглищните котли, при което дружеството ще работи с котел № 8, преустроен за работа с природен газ именно с цел намаляване на въглеродните емисии. Към жалбата пред първоинстанционния съда са представени доказателства за монтаж на 8 броя газови горелки за нискоемисионна уредба на котел № 8. Пред КЕВР е била представена и ремонтна програма на дружеството. ВАС посочва, че от административния акт не става ясно защо това искане на „Топлофикация Русе“ АД е сметено за необосновано и каква точно обосновка изисква КЕВР на намеренията за ремонт на въглищния котел. КЕВР е следвало да изложи изрични аргументи защо не приема изменението в горивния микс, а не да се задоволи само да посочи, че искането е необосновано. Съдът отбелязва, че дружеството е изложило конкретни аргументи, че няма да може да ползва котел за въглища и вместо това ще ползва такъв за природен газ, като при това са представени доказателства за конкретни инвестиции за използването на по-големи количества газ, при които се отделят по-малко емисии. Обстоятелството, че основното гориво на предприятието е въглища само по себе си не означава, че при невъзможност да се ползват наличните съоръжения, дружеството не трябва да компенсира тази невъзможност чрез използване на природен газ. В оспорения акт не е изяснен и въпросът защо КЕВР счита, че дружеството трябва да продължава да поддържа високи нива на употребяваната биомаса и дали това ще бъде възможно при заявената ремонтна програма. При липса на мотиви в тази насока изводът е, че административният акт е необоснован, в частта му, с която е отказано одобрение на изменението на горивния микс, чрез одобряване на разходи за по-големи количества природен газ. Това от своя страна се отразява и на другото спорно перо по одобрените разходи, а именно това за парникови квоти, свързани с по-голямото заявено количество природен газ. В тази връзка ВАС отбелязва, че правилно решението на КЕВР е било сметено за незаконосъобразно в посочената част. При новото произнасяне КЕВР следва да изложи изрични мотиви по повдигнатите въпроси, включително да обоснове защо счита, че аргументите, свързани с ремонт на въглищните котли, не обосновават увеличението на природния газ в микса от горива.

ВАС не споделя мотивите на първоинстанционния съд по отношение на извършената от КЕВР корекция на **нормата на възвръщаемост на привлечения капитал**, като прима, че в тази част решението на АССГ е неправилно. Според мотивите на касационната инстанция: *в условията на регулиран пазар, разпоредбата на чл. 31, т. 4 от ЗЕ, изискваща цените на енергийните предприятия да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, не означава, че всички разходи на тези предприятия следва да бъдат одобрени и включени при определяне цената на топлинната и електрическата енергия. В случая цените са определени след анализ и оценка на представената от дружеството информация относно размера на икономически обоснованите разходи, в съответствие със задължението на регулаторния орган да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите (чл. 23, ал. 1, т. 4 от ЗЕ), т.е. Комисията утвърждава ценообразуващи елементи, които счита за икономически обосновани“.* В тази връзка ВАС приема, че в тази част от административния акт са спазени принципите, предвидени в чл. 31, т. 3 и т. 4 от ЗЕ.

ВАС приема за неправилно решението на АССГ относно корекцията на **разходите за достъп до електропреносната мрежа и за вноски във фонда за сигурност на електроенергийната система**. Касационната инстанция приема, за основателни доводите на Комисията, че: *„съгласно чл. 11, ал. 5 от НРЦЕЕ, в сила от 25.06.2019 г., за целите на*

регулирането на цените по чл. 30, ал. 1, т. 1 - 4 и чл. 33 от ЗЕ в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи за заплащане на цени за достъп до и/или пренос през електропреносната, съответно електроразпределителните мрежи, които се дължат от производители на електрическа енергия. Същото е предвидено и в чл. 33, ал. 6 от ЗЕ. По същия начин, предвид чл. 36е, ал. 4 от ЗЕ, за целите на ценовото регулиране в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи за вноски по ал. 1, т.е. вноски във фонд „Сигурност на електроенергийната система“.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). Предвид влязлото в сила съдебно решение и разпоредбата на чл. 173, ал. 2 от АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона дадени с Решение № 4351 от 05.04.2021 г. на ВАС по адм. дело № 10 479 от 2020 г., което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация Русе“ АД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2019 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2020 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 4351 от 05.04.2021 г. на Върховния административен съд, по адм. дело № 10479 от 2020 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация Русе“ АД за ценовия период от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове:

За регулаторния период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. разходите за закупуване на емисионни квоти на „Топлофикация Русе“ АД са определени в размер на 8 606 хил. лв. ($184\ 113\ t \cdot 23,9\ \text{евро}/t \cdot 1,95583$). Количеството въглеродни емисии в размер на 184 113 t. е изчислено след приспадане на полагаемите се на дружеството безплатни квоти ($66\ 204\ t\ CO_2$) и на база на тези изчисления е определен прогнозният разход за въглеродни емисии, съобразено с указанията в Решение № 4351 от 05.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 10 479 от 2020 г.

2. Количества горива

При новото произнасяне КЕВР следва да изложи изрични мотиви по повдигнатите от съда въпроси, включително да обоснове защо счита, че аргументите, свързани с ремонт на въглищните котли, не обосновават увеличението на природния газ в микса от горива. В тази връзка може да се посочи:

В съответствие с използвания метод на регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“, за утвърждаване на всяка прогнозна стойност на ценообразуващ елемент регулаторът стъпва върху отчетената стойност през базисната година. В случай, че заявителят е предложил за утвърждаване по-висока прогнозна стойност от отчетената, се изисква да обоснове обективно увеличението. Това основно правило при извършване на регулаторен преглед е заложено в т. 7 от глава първа от Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение по протокол № 116 от 26.06.2018 г., по т. 1 на КЕВР, а именно: „прогнозната информация за ценовия период се базира на резултатите от базисната година, като дружеството обосновава всяка промяна по отношение на ценообразуващите елементи спрямо

отчетените чрез представяне на необходимите документи, технико-икономическа обосновка и всичко друго по преценка на предприятието или по искане на Комисията“.

За базисната година дружеството е консумирало 926 knm³ природен газ предимно за разпалване на въглищните котли. В представената от дружеството обосновка за необходимостта за прогнозния период да се изразходва 54 347 knm³ природен газ, дружеството е посочило, че енергийният парогенератор ще работи изцяло с природен газ, а не с основното гориво въглища. В съответствие с общите клаузи в договорите с „Булгаргаз“ ЕАД, дружеството не е аргументирало писмено чрез извършване на предварителна заявка към доставчика рязкото увеличение на консумацията през новия ценови период. В представената годишна програма за 2019 г. към договора за доставка на природен газ не се предвижда увеличение на количествата газ през трето и четвърто тримесечие на 2019 г. спрямо първите две тримесечия. Дружеството не е представило годишна програма за 2020 г.

Разгледани са и отчетните данни на дружеството за регулаторния период 2019 г. – 2020 г., от които се установява, че през този период дружеството е изразходвало 1006,71 knm³, а не както е посочило в заявлението си 54 347 knm³.

От друга страна, спазвайки регулаторното си и законово задължение, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, за създаване на предпоставки за енергийни доставки при минимални разходи, регулаторът е счел, че при действащите цени на природния газ работата на котел изцяло на това гориво ще се отрази неблагоприятно на крайните цени, при условие че алтернативата за работа е възможна. И както е видно от данните за отчетените изразходени количества горива в общия микс, дружеството не е работило изцяло на природен газ с въпросния котел, а общият разход по отчет за ценовия период е 1 007 knm³ природен газ за режим с производство на брутна електрическа енергия 276 789 MWh.

На следващо място съдът посочва, че в оспорения акт не е изяснен и въпросът защо КЕВР счита, че дружеството трябва да продължава да поддържа високи нива на употребяваната биомаса. В тази връзка може да се посочи следното:

За базисната година дружеството е консумирало 96 153 тона биомаса.

Използването на високи нива на употребяваната биомаса се потвърждава от отчетните данни на дружеството, съгласно Верификационния доклад по чл. 36 от Закона за ограничаване изменението на климата за 2019 г., в размер на 112 968 t и е в съответствие с разрешението за изгаряне на този вид гориво, съгласно издаденото Комплексно разрешително на „Топлофикация Русе“ АД – ТЕЦ „Русе-Изток“, № 46/2005г., изм. с Решение № 46-НО-ИО-А5-ТГ1-НП/2018 г.

Изгарянето на биомаса от гледна точка на екологичните изисквания за работа без излъчване на въглеродни съединения е положителна промяна и поддържането на високи нива на употребяваната биомаса в горивния микс е за предпочитане. От друга страна поради ниската си калоричност като гориво изгарянето на биомаса е съвместно с основното гориво въглища. Спазването на изискуемите параметри на котела като налягане и температура на прегрятата пара са резултат на много прецизен баланс на отделните горива. По-голямото количество биомаса за отчетния период е предпоставка за по-малко задължителни за купуване квоти СО₂, което е благоприятно за финансовото състояние на дружеството и води до по-ниски цени за потребителите на енергийни услуги.

След изтичане на ценовия период - 01.07.2019-30.06.2020 г. и наличието на отчетни данни относно количествата и конкретния микс от горива при брутно количество електрическа енергия 221 104 MWh, а именно: природен газ – 1 006,72 knm³, мазут – 112,37 t, въглища – 132 231,88 t, друг вид гориво (ВЕИ) – 57 939,57 t/(knm³), същите са използвани за база при определяне на количествата горива, в съответствие с прогнозното производство на топлинна и електрическа енергия. При прогнозно производство към 01.07.2019 г. и брутно количество електрическа енергия 313 053 MWh количествата горива при запазване на отчетения микс са: природен газ – 1 139 knm³, мазут – 127 t, въглища – 152 556 t, друг вид гориво (ВЕИ) – 65 531 t/(knm³).

Количествата са изчислени пропорционално на производствената програма.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация Русе“ АД, за периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 227,26 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от Закона за енергетиката – 137,07 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 84,64 лв./MWh
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 130,83 лв./MWh
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 83 387 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 80 443 хил. лв., от които условно-постоянни – 19 322 хил. лв. и променливи – 61 121 хил. лв.
 - Регулаторна база на активите – 40 996 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,18%
 - Електрическа енергия 252 302 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 233 000 MWh
 - от некомбинирано производство – 19 302 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 43 638 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 276 006 MWh

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 86, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 4351 от 05.04.2021 г. на Върховния административен съд, по адм. дело № 10 479 от 2020 г., с което се оставя в сила Решение № 4560 от 11.08.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 62 състав, по адм. дело № 8644 от 2019 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация Русе“ АД, за периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 227,26 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от Закона за енергетиката – 137,07 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 84,64 лв./MWh
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 130,83 лв./MWh
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 83 387 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 80 443 хил. лв., от които условно-постоянни – 19 322 хил. лв. и променливи – 61 121 хил. лв.
 - Регулаторна база на активите – 40 996 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,18%
 - Електрическа енергия 252 302 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 233 000 MWh;
 - от некомбинирано производство – 19 302 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 43 638 MWh;

- **Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 276 006 MWh.**

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в 14 - дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н. ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА